

Hulpeloze nacht op mistige Noordzee

Aldus titelt een dagblad over het wedervaren van de opvarenden van een gelegenheidsbootje op visvangst vorige week voor onze kust. Men heeft het over een schipper (?) die uitgevaren was te Blankenberge met zijn zoon van 12 jaar en diens vriendje van 13 jaar.

Het bootje kreeg motordefekt, namelijk een plastieke zak die zich rond de schroef had gewikkeld en bleef aldus hopeloos liggen de ganse dinsdagnacht tot de woensdagmorgen toen het door de sleepboot «De Zeetijger» opgemerkt werd en binnengesleept. Het was inderdaad zo, dat de ongeruste familie reeds in de vooravond alarm had geslagen omdat het bootje, ondanks de vallende mist, niet teruggekeerd was. Toen reeds was de «Zeetijger» op zoek geweest maar had de pogingen moeten opgeven. De politiediensten van de kustgemeenten werden eveneens verwittigd en observeerden in het bijzonder het strand op een mogelijke stranding van het bootje of op hulpgeroep van in nood verkerenden.

Bij het binnenslepen van het bootje bevond de familie zich aan de kaai en het is begrijpelijk dat er ontroerende tafereeltjes bij te pas kwamen vanwege de respectievelijke huisgezinnen van schipper Meesschaert en van het vriendje Boudens.

Wij van onze kant zien ons toch verplicht op de onverantwoordelijke handelwijze te wijzen van de schipper (?) die zonder ervaring op zee, op een mistige dag zo maar met twee kleine jongens de zee ingaat. De radio aan boord zou de-

dekt geweest zijn. Maar we moeten toch ook weerom vaststellen, dat er niets aan boord van het bootje aanwezig was om door middel van signalen de aandacht van één of ander vaartuig te trekken vooraleer de volledige mist inviel. We vragen ons verder af wat dit avontuur weerom gekost heeft voor het inschakelen van de reddings- en politiediensten. We zijn gelukkig en voelen ons ontlast dat deze mensen behouden aan wal werden gebracht maar dergelijke feiten zouden zich zeker niet mogen voordoen. Voor wanneer een reglement op de sportvisserij en de aanwezigheid van kinderen op dergelijke bootjes.

Visserij mogen geen jongens van 14 jaar, die er hun beroep van zullen maken, meenemen en in de sportvisserij is alles toegelaten, zelfs uit te varen met drijvende doods-kisten.

Visserijvaartuigen zijn aan strenge technische en veiligheidsmaatregelen onderworpen.

De jachten en pleziervaartuigen die vooral tijdens de weekends voor het lijnvisserij (?) met tien tot 20 mensen aan boord uitvaren, zijn ver van in regel met veiligheidsmaatregelen. In het geval van de Blankenbergse boot die met twee kinderen van twaalf en dertien jaar aan boord dit avontuur beleefde, ware het eens interessant te weten wat dit avontuur aan de Staat gekost heeft. Tenslotte doen dergelijke onbezonnen daden in de winter waar we bestendig aan mist en slecht weder kunnen onderhevig zijn, meer kwaad dan goed.

Hollandse haring naar vismeelfabrieken

In de nacht van dinsdag op woensdag kwam de Vlaardingen 73 te Oostende binnen gelopen met een lading haring die om 14 uur in de markt gezet werd.

Na het lossen werd een ganse partij haring afgekeurd en verwezen naar de vismeelfabriek. Deze haring was reeds in staat van ontbinding en we begrijpen werkelijk niet dat men met deze haring verscheidene dagen lang in het ruim bleef zitten. Een honderdtal bennen van „B” kwaliteit werden verkocht aan de opvangprijs, zijnde 310 fr. de ben en een bijkomende vijftig bennen werden opgevangen. Voor de afgekeurde haring bekomt de Nederlandse eigenaar 60 B. fr. de ben. Voor de opgevangen bennen bekomt hij onmiddellijk 60 B. fr. en het verschil tussen de opvangprijs van 310 fr. met deze 60 fr. wordt hem later langs de opvangregeling uitbetaald.

Op hetzelfde ogenblik werden een paar honderd bennen haring verkocht van het Nieuwpoortse koppel N.708 en N.709 die 800 fr. de ben bekwamen.

Ten gerieve van onze Hollandse vrienden kregen deze laatste 55 cent het kg. en de nog verkochte „B”-kwaliteit van de Vlaardingen 73 kreeg amper 22 cent. De bemanning van de Vlaardingen beweerde

dat de haring erg door het slecht weder geleden had, maar dat kan onmogelijk het gevolg alleen zijn van de afgekeurde bennen waar de haring reeds een begin van ontbinding kende. Echt jammer dat men het zover liet komen.

ZEEFARM AAN DE OOSTKUST VAN RUSLAND

In de Peter De Groote-baai aan de oostkust van Rusland in de Stille Oceaan, wordt een zeefarm gebouwd. De capaciteit hiervan zal in de miljoenen kg. gaan aan zee-komkommers, mosselen, oesters en schol te kweken. Er werd ter plaatse inderdaad een methode voor scholbroeding ontworpen. Kunstmatig bevruchte scholkuit wordt in broedmachines geplaatst waarin zeewater aan bepaalde temperaturen, snelheid en druk doorstroomt.

Gezien in de natuur zelf, grote hoeveelheden kruit door andere vissoorten gegeten wordt, ofwel niet tot incubatie komt wegens vernietiging, slechte weersomstandigheden en zo meer, verwacht men van dit kunstmatig uitbroeden zeer gunstige resultaten.

Visventersvolksbal met Johan Stolz

Het Nationaal Verbond van Visventers zal op zaterdag 29 nov. weer de gastheer zijn voor een zeer talrijk publiek op hun elfde Visventersvolksbal.

De inrichters hebben dit jaar voor een bijzondere attractie gezorgd: een vedette als Johan Stolz zal met zijn show-orkest voor een ambiance instaan zoals wij dat van het Visventersvolksbal reeds gewoon zijn.

Zoals elk jaar is er ook weer een grote tombola ten voordele van het solidariteitsfonds. De trekking gebeurt op het bal.

Het «bal met de grootste ambiance» gaat door in Thier-Brau, Luchthaven Oostende. Al wie dan van ver of van dicht iets te maken heeft met het visje is er zaterdag 29 nov. verwacht.

Deuren open vanaf 20 uur.

ZIJ HADDEN PECH...

— In de vissershaven te Zeebrugge lag de Z.201 «Marie-Madelon» van schipper André Desmidt langsheen de Rederskaai afgemeerd. Aldaar werd het aangevaren in het midden van de achtersteven door de Z.537. Door deze botsing werd de metalen bekleding van de achtersteven-reling over 30 cm. gekraakt en het dek op het achterschip ontzet.

— Ter visserij kreeg de Z.196 «Jan Van Gent» aan beide korrestokken averij. De slepen op deze zeebodem gaan steeds gepaard met rukken en stoten wegens de aanwezigheid van vele stenen en doordat de bodem hier rotsachtig is. Bij het ophalen van de netten zag men dat beide korrestokken geplooid waren. Niettemin werd de visserij verder bedreven, maar naderhand liep men naar Hantsholm voor verkoop van de vangst en voor herstelling van de twee korrestokken.

— Ter visserij begon opeens aan boord van de Z.465 van schipper Freddy Depaepe, het toerental van de motor te zakken en voelde men trillingen in het achterschip. Bij naziicht bleek het dat een groot stuk witte plastic in de schroef was terecht gekomen. Na vele pogingen gelukte men erin dit stuk plastic voor het grootste gedeelte er weer uit te halen. Nadien kon de visserij worden hervat.

— Op de terugreis van de visserijgronden, kreeg de Z.99 «Terra Nova» een oproep van de Z.526 «Venus», die om sleephulp vroeg. De Z.526 die op zowat 4 mijlen afstand verwijderd lag van de «Terra Nova», werd op sleeptouw genomen naar Zeebrugge.

— De Z.421 «Concordia» van schipper Carlos Moens, was vanuit Oostende naar de visserijgronden van de Noordhinder gelopen. Daar kreeg men een harde dwarszee op het achterschip ter hoogte van de bakboordbrug. Door de hevige noord-oostenwind werd het Holmeslicht van de reddingsboei afgebroken en brandde volledig uit. Daarna is men naar Great Yarmouth gelopen om te schuilen, vanwaar men opnieuw ter visserij is gevaren.

— Terwijl de Z.19 «Sonja» van André Vantorre, afgemeerd lag aan de Vismijnkaai in de Zeebrugse haven, werd het aangevaren door de Z.324 «Wielingen». De Z.19 werd geraakt aan de stuurboord achterzijde door de voorsteven van de «Wielingen». De reling werd over een lengte van 1 m. ingedrukt, terwijl een plaat van de bovenbouw ter hoogte van het achterschip langs stuurboordzijde, eveneens beschadigd werd en ook één korreijzer.

— De Z.553 «Noordster» die vanuit Zeebrugge de visserij was gaan bedrijven, kreeg via de radio een oproep van de Z.447, die om sleep-hulp vroeg, daar de korre in de schroef was gedraaid.

Het defekte vaartuig werd naar de thuishaven op sleep genomen.

BERICHT AAN DE SCHIPPERS

De Visserij overheden voor Schotland zijn van plan drie licht meerboeien te leggen aan het oostelijk einde van Loch Eil (3 zee-mijl N.W. van Fort William), ongeveer 1 zeemijl West van de vernauwingen tussen Loch Linnhe en Loch Eil.

De meerboeien zullen dicht bij elkaar liggen, wijl de centraal gelegen meerboei gemerkt zal zijn met een handboei voorzien van een rood en gele vlag en van een radar reflector, zichtbaar 's nachts door een wit snel onderbrekend flitslicht.

Deze boeien zullen aanwezig zijn van 8—12 december 1975. Een onderzoekingsvaartuig zal gedurende dit experiment in de omgeving zijn.

Onderwaterinstrumenten zullen tot 200 yards verspreid zijn, gemeten van de centrale boei. De schepen worden verzocht om deze meerboeien op ruime afstand voorbij te varen en ze de ruimte te geven.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN